

Erik Jan Harmens: 'Hallo muur' Verslag van een leven tot op de bodem. Uitgeverij Lebowski Publishers 2015. ISBN 9789048818051 (Burn Out/Verslaving/ ED/AG) Zie ook: www.lebowskipublishers.nl

Korte bespreking:

Hallo Muur bevat vierenzeventig columnachtige stukken die vertellen hoe de ik-persoon zich laat leiden door zijn alcoholverslaving. Hij beschrijft hoe hij in zijn jeugd zijn vader miste, zijn achtergelaten bierflesjes leegdrank, als jongeling steeds meer gaat drinken en als volwassenen nog meer. Terwijl hij tegen de muur praat licht hij toe hoe dit zijn leven heeft beïnvloed: als zijn vader in het ziekenhuis ligt is hij bijvoorbeeld te dronken om zijn bloed ophoestende vader in het ziekenhuis te bezoeken. Zijn relaties, later huwelijk en band met zijn kinderen, waaronder een kind met autisme lijden eronder. Hij blijft drinken en drijft weg van zijn gezin, om, na het nog een keer geprobeerd te hebben uiteindelijk definitief vertrekt. Zijn alcoholverslaving wordt steeds heftiger, hij moet de bodem bereiken voordat hij weet dat hij moet stoppen.

Cover: 'In Hallo muur praat een man letterlijk tegen een muur. Over de jaren die achter hem liggen, waarin hij een burn-out kreeg, een echtscheiding doormaakte, een vader en een aantal beste vrienden zag overlijden én een geloofwaardig antwoord moest vinden op een alcoholverslaving. De muur zegt niets terug, maar biedt de man wel nieuw perspectief. Hallo muur is Erik Jan Harmens meest autobiografische roman ooit. Het is een eerlijk, ontroerend en zeker ook grappig verslag over dwalen, falen en blijven ademhalen, en een hart onder de riem voor mensen die een nieuw leven proberen op te bouwen nadat ze de bodem hebben bereikt.'

Over de schrijver:

Erik Jan Harmens (1970) is schrijver, dichter en performer en werkt als chef corporate storytelling bij een financiële onderneming.

Hij publiceerde meerdere dichtbundels en maakte samen met Robert Jan Stips liedjes. Hij schreef poëzierecensies voor Trouw, De Groene Amsterdammer en Het Parool en interviewde kunstenaars voor het VPRO programma De Avonden op Radio 6, samen met Wim Brands. Ook schreef hij een jaar lang persoonlijke columns voor de Volkskrant. Hij dronk 25 jaar lang heel erg veel. In dit boek schetst hij het verloop van deze overmeesterde verslaving. Zie ook: @erikjanharmens en <http://www.erikjanharmens.nl/>

Citaten:

<https://medium.com/lebowski-voorpublicaties/erik-jan-harmens-2ebe5a0bb3f>

Pag.11: 'Ik ga je een verhaal vertellen. Over hoe het een tijd niet zo goed met me ging, hoe ik heel veel ben gaan drinken totdat het zo donker werd dat ik geen hand voor ogen meer zag en hoe het heel veel later weer licht werd, nadat ik stopte met drinken. Het verhaal loopt goed af, al is het licht waarin ik sta wel wat fel.'

Pag.135: 'Het voelt alsof zich elk moment een luik onder onze voeten kan openen, waarna we naar beneden zullen sodemieteren.'

Pag.206: 'Ik mis mijn kinderen maar ik wil dat ook: ik wil ze missen, want dat is gepast, ik heb ze immers net verlaten.'

Pag.227: 'Ik drink niet meer en ook niet stiekem, maar als je dat niet gelooft moet je vooral denken dat ik overal geheime voorraadjes heb staan die ik 's nachts aanspreek.'

Recensies:

Het Parool: 'Het is lang geleden dat ik zo'n onthutsend direct en eerlijk boek las. Het is ontwapenend en onbehaaglijk tegelijk. En geestig' Joost Zwagerman

<http://www.nu.nl/boek/3978539/erik-jan-harmens-vraagt-vergiffenis-met-nieuw-boek.html> Door: NU.nl/Chris Helt

(...) "Het is uiteindelijk geen overwinning. Wat ik eigenlijk zou willen, twee glazen per dag drinken, kan niet meer", zegt Harmens in gesprek met NU.nl.

(...)Je hebt jezelf niet gespaard in het boek.

"Ik wilde er eerst meer fictie van maken, in de derde persoon schrijven. Maar ik had de behoefte een boek te schrijven dat honderd procent eerlijk is. Een pseudoniem gebruiken zou onvolledig aanvoelen in verhouding tot die maximaliteit van mijn verslaving. Het is goed om maximaal in eerlijkheid te zijn, ongeacht de consequenties. Er zat een element van komedie in mijn leven. Naar buiten toe een redelijk verhaal waarin alles goed gaat. Aan de achterkant vrij donker en duister. Ik vind het fijn daar een punt achter te zetten."

(...) Als je me vraagt: 'Wil je om vergiffenis vragen', dan denk ik dat dat wel zo is. Ik wil ook graag laten zien wat er gebeurt met een verslaafd brein, dat altijd gericht is op meer.

(...)'

<http://www.tzum.info/2015/01/recensie-erik-jan-harmens-hallo-muur/>

Guus Bauer: '(...) Harmens weet in zijn derde roman *Hallo muur* met precies genoeg woorden – niet verwonderlijk, hij blijft een dichter, een woordenslijper, was in 2002 de eerste Nederlandse Poetry Slam-kampioen – het onbestemde op te roepen, de ondertoon, noem het 'sfeer', noem het 'ziel'. Zijn teksten verzanden niet, zijn niet dicht geplempt met zijwegen, vormtechnische hoogstandjes of gezocht poëtisch taalgebruik. Het is een verademing dat de roman zo goed als metafoorvrij is. ('thuis liepen de gesprekken stroef, als een aanlopend rijwiel.' Die is fijn genoeg, om niet achter te blijven haken.) (...)Een roman waaruit de eenzaamheid van de mens sijpelt, fijn impliciet, zo'n beetje als een bodempje sterke drank dat uit een fles lekt die je vlak voordat je in je leunstoel buiten westen gaat uit je klauwen heb laten vallen. Harmens verstopt het verdriet, het verlangen, het walgen van jezelf pijnlijk mooi achter een muur van taal.(...)'

Extra: [http://www.radio1.nl/item/255378-](http://www.radio1.nl/item/255378-Erik%20Jan%20Harmens:%20Hallo%20muur.html)

[Erik%20Jan%20Harmens:%20Hallo%20muur.html](http://www.radio1.nl/item/255378-Erik%20Jan%20Harmens:%20Hallo%20muur.html)

http://boeken.vpro.nl/player.RBX_VPRO_779295.html

http://altra-basculer.blogspot.nl/2011/04/als-je-zoon-je-niet-aankijkt_o8.html